

Caracterizarea personajului Stavrache din opera In vreme de razboi scrisa de I. L. Caragiale

Personaj principal, multidimensional, dinamic.

Modalitati de caracterizare:

- caracterizare directa: portretul facut de narator si de alte personaje, elemente de autocaracterizare;

- caracterizare indirecta: prin propriile ganduri, simtiri si actiuni, prin comentariul naratorial; portret caracterologic; prin mediul in care traieste personajul; prin monolog interior.

Pasiunea agonisellii se conjuga cu o permanenta stare de incertitudine a protagonistului, ceea ce determina un proces de autodistrugere.

Inceputul nuvelei in vreme de razboi ni-l prezinta pe Stavrache foarte multumit; om cu dare de mana, cu han la drum". Avand cultul rudeniei de sange, hangiul se arata ingrijorat de soarta fratelui sau, popa lancu din Podeni, si gaseste o solutie ingenioasa pentru a-l scapa de urmarirea autoritatilor. Dar, dupa plecarea acestuia, in Stavrache dospeste incet-incet germe-nele agonisellii, perspectiva unui trai usor in absenta fratelui: "Curios lucru! Cine ar fi vazut figura lui neica Stavrache, presupunand ca acela ar fi fost un om deprins sa descifreze intelesuri din chipurile omenesti, ar fi ramas in mirare pricepand bine ca in sufletul fratelui mai mare nu se petrece nimic analog din bucuria la citirea vestilor despre succesul de bravura al raspopitului".

Marea drama a personajului vine din permanenta sa senzatie de incertitudine, el vrea sa-si fixeze existenta, sa-si dobandeasca un statut social stabil, fapt imposibil cat timp nu are certitudinea disparitiei fratelui plecat. Din acest motiv linistea hangiului va fi minata continuu de halucinatii si inchipuiri, impasul se constituie ca un reflex al capacitatii de imaginare, cititorul asistand mai mult la un proces de autodistrugere si autoflagelare, caci eroul n-a savarsit nicio culpa juridica. Incep sa-l invadeze cosmaruri ("Au trecut cincisprezece ani de la razboi si nimeni, in adevar, n-a suparat pe d. Stavrache afara decat popa lancu voluntarul, care venea din cand in cand de pe alta lume sa tulbure somnul fratelui sau") si cangrena lucreaza inconstient, din interior; cade in viciul bauturii, este brutal cu o fetita saraca, ajunge sa nu mai poata delimita net planul real de cel imaginar si traverseaza stari delirante.

Aparitia fratelui il gaseste pe hangiu epuizat nervos din pricina tensiunii pe care singur si-a construit-o, astfel incat psihicul sau cedeaza, deviind in nebunie, in pierderea definitiva a controlului.